Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

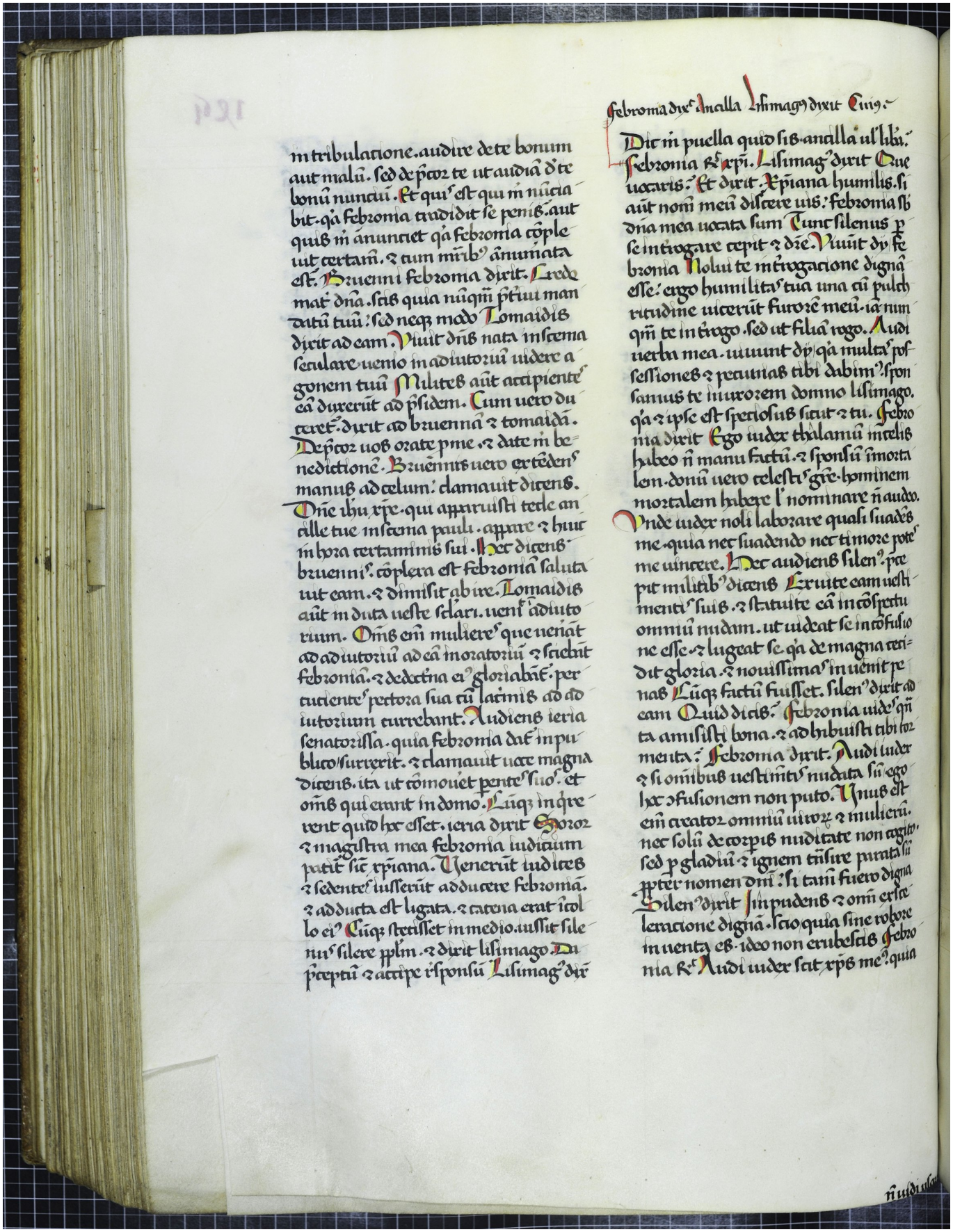

m tribulatione. audire de te bonum aut malū. sed de p̄cor te ut audiā d̄ te bonū nunciū. Et qui' est qui m̄ nūcia bit. qā febronia tradidit se penis. aut quib⁹ m̄ ānunciet qā febronia cōple uit certamē. & tum mīrab' ānumata est. Bruenni febronia dixit. Credo mat' dn̄a. scis quia nūqm̄ p̄tiui man datū tuū. sed neq; modo Lomaidis dixit ad eam. Viuit dn̄s nata in sterna seculare uemo in adiutoriū uidere a gonem tuū Milites aūt accipientes eā duxerūt ad p̄sidem. Cum uero du ceret. dixit ad bruennā & tomaidā. Deprecor uos orate pme. & date m̄ be nedictionē. Bruēnis uero ex tēdens manus ad celum. clamauit dicens. Dne ihu xpe. qui apparuisti terre an gelle tue in sterna paulu. appare & huic m̄ hora certamini sui. Hec dicens bruenni' cōplera est febronia saluta uit eam. & dimisit abire. Lomaidis aūt in duta ueste sclari. uenit adiuto rium. Oms eñ mulieres que uenīāt ad adiutoriū ad eā oratoriū & sedebāt febroniā. & dedicatione ei' gloriabāt. per tinentes pectora sua cū lacrimis ad adiutorium currebant. Audiens ieria senatorissa. quia febronia dat' in pu blico sup̄ierit. & clamauit uoce magna dicens. ita ut cōmouet pentes suos. et oms qui erant in domo. Quiq; ingre rent quid hec esset. ieria dixit Soror & magistra mea febronia iudicium passit sic xp̄iana. Venerūt iudices & sedentes iusserūt adducere febroniā. & adducta est ligata. & catena erat circū collo ei'. Cuiq; steriisset in medio. iussit sile nus silere pplm. & dixit lisimago. Du p̄cepta & accipe rōsum Lisimag' dix

febronia dix' Anulla lisimag' dixit Cuiq;

Dic m̄ puella quid sis. anulla ul' libi. febronia r' xp̄i. Lisimag' dixit Que uocaris. Et dixit. Xp̄iana humilis. si aūt nom̄ meū discere uis. febronia sū dn̄a mea uocata sum Cunt silenus p se interrogare cepit & dīe. Viuit dn̄s fe bronia Nolui te m̄terrogatione dignā esse. ergo humilitas tua una cū pulch ritudine uicerūt furorē meū. ia num qm̄ te interrogo. sed ut filiā rogo. Audi uerba mea. uiuunt dn̄s qā multas pos sessiones & pecunias tibi dabim'. spon sanus te in uxorem domno lisimago. qā & ipse est speciosus sicut & tu. Febro nia dixit Ego inder thalamū meus habeo ñ manu factū. & sponsū imorta lem. donū uero celesti' grē. hominem mortalem habere l' nominare ñ audeo. Vnde inder noli laborare quasi suades me. quia nec suadendo nec timore pote me uincere. Hec audiens silen'. pre pit militib' dicens Exuite eam uesti menti' suis. & statuite eā in cōspectu omniū nudam. ut uideat se in confusio ne esse. & lugeat se. qā de magna ceci dit gloria. & nouissima' inuenit pe nas Cuiq; factū fuisset. silen' dixit ad eam Quid dicis. Febronia inde' qm̄ ta amisisti bona. & adhibuisti tibi tor menta. Febronia dixit. Audi inder & si omnibus uestimēt' nudata sū ego hec confusionem non puto. Vnus est eñ creator omniū uirorū & mulierū. nec solū de corpis nuditate non agitur sed p gladiū & ignem tñsire parat' sū pter nomen dn̄i. si tam fuero digna Silen' dixit Insipiens & omñ erro lerationē dignā. scio quia sine rubore inuenta es. ideo non erubescis Febro nia r' Audi inder scias xp̄s me' quia